

Ο τύμβος της Αμφίπολης και η ταφή του Μεγάλου Αλεξάνδρου

/ [Γενικά](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η αιφνιδιαστική επίσκεψη Σαμαρά στην αρχαία Αμφίπολη, τα ιστορικά στοιχεία για την ταφή του Μεγάλου Αλεξάνδρου, οι διηγήσεις που μεταφέρθηκαν ανά τους αιώνες και το τουριστικό όφελος για την περιοχή.

Η απρογραμμάτιστη επίσκεψη του κ. Α. **Σαμαρά** στον αρχαιολογικό χώρο της **Αμφίπολης**, επιβεβαιώνει την υπόθεση ότι κάποιος πολύ σημαντικός Μακεδόνας έχει ταφεί εκεί. Η ύπαρξη μάλιστα του Λέοντος της Αμφιπόλεως στην κορυφή του ταφικού κατασκευάσματος δηλώνει ότι ο ταφείς είχε σχέση με το μακεδονικό βασίλειο, που είχε ως έμβλημα τον λέοντα.

Οι προσδοκίες πολλών, ότι ίσως πρόκειται για τον τάφο του **Μ. Αλεξάνδρου** είναι πολλές. Θα γνωρίζουμε βεβαίως σε λίγες μέρες, να μου επιτραπεί όμως να υπενθυμίσω στους αναγνώστες τα σχετικά με την ταφή του Αλεξάνδρου.

Στις 13 Ιουνίου 323 π.Χ. ο Αλέξανδρος φεύγει από τη ζωή και η ιστορία της ανθρωπότητας αρχίζει ένα καινούργιο ταξίδι. Τα σχετικά με τον θάνατό του -αλλά και για όλη την εκστρατεία του- έγραψαν ο Καλλισθένης (που κατέγραφε το ημερολόγιο με τον τίτλο «Εφημερίς»), ο Αριστόβουλος ο Αριστοβούλου, ο Πτολεμαίος ο Λάγου και ο Κλείταρχος. Τα γραπτά τους καταστράφηκαν με την

πυρκαϊά της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας, αλλά τα κείμενα διασώθηκαν από τον Πλούταρχο (που δυστυχώς, όπως συνήθιζε, έκανε και δικά του σχόλια παρασυρόμενος από την κοσμοπολίτικη εποχή στην οποία έζησε), από τον Ιουστίνο, τον Κούρτιο Ρούφο, τον Διόδωρο και τον εγκυρότερο όλων Αρριανό.

Ο ισχυρότερος όλων των διαδόχων Πτολεμαίος, απαίτησε -και με πόλεμο ακόμη- η σορός του Αλεξάνδρου να μεταφερθεί στην Μέμφιδα (Κάιρο) που ήταν η πρωτεύουσα του κράτους του Πτολεμαίου, όπως και όλων των προηγούμενων Φαραώ. Η σορός τοποθετήθηκε σε ολόχρυση άμαξα 4 x 5.5 μ., την οποία έσυραν 64 ημίονοι (χρειάστηκαν δύο χρόνια για να κατασκευασθεί, αλλά και ήταν απαραίτητη η καθυστέρηση, προκειμένου να έρθουν από μακριά προσκυνητές).

Στα σύνορα της Συρίας ο Πτολεμαίος παρέλαβε την σορό από τον ετεροθαλή αδελφό του Αλεξάνδρου, τον Αρριδαίο. Έγινε προσωρινή ταφή στην Μέμφιδα, ώσπου να κατασκευασθεί ο τάφος στην Αλεξάνδρεια, στην πόλη την οποία προόριζε ο Αλέξανδρος για πρωτεύουσα της κοσμοκρατορίας του. Μετά από αιώνες, υπάρχει μαρτυρία ότι ο τάφος με την σορό βρισκόταν εκεί, και δέχθηκε την επίσκεψη του Οκταβιανού (μετά τη μάχη Ακτίου το 31 π.Χ.). Σύμφωνα με τους ιστορικούς, ο ένδοξος Ρωμαίος αυτοκράτορας δεν βρήκε σαρκοφάγο, παρά τα οστά σε γυάλινο κιβώτιο. Φαίνεται πως είχε συλληθεί.

Αυτά είναι τα ιστορικά στοιχεία. Από εκεί και πέρα, υπάρχουν άπειρες εκδοχές για μεταφορά της σορού αλλού. Μια από τις εκδοχές αυτές τοποθετεί τον οριστικό τάφο του Αλεξάνδρου στην Μακεδονία, με δύο επιχειρήματα. Πρώτον, ότι οι βασιλείς της Μακεδονίας, όπου και αν πέθαιναν, η ταφή τους γινόταν στην μακεδονική πρωτεύουσα.

Και δεύτερον, ότι η Ολυμπιάδα ήθελε τον γιο της κοντά της, και παρόλο που βρισκόταν σε δυσμένεια από τον Κάσσανδρο, βασιλιά πλέον της Μακεδονίας, μπόρεσε να επιτύχει την μεταφορά. Και οι δυο παραπάνω εκδοχές, δεν έχουν ιστορικά ερείσματα, αλλά βασίζονται σε διηγήσεις εκείνης της εποχής που μεταφέρθηκαν στόμα με στόμα αρκετούς αιώνες αργότερα, ώσπου καταγράφηκαν ως φήμες.

Επομένως, η πιθανότητα να βρίσκεται στην Μακεδονία ο τάφος του Μ. Αλεξάνδρου είναι μικρή. Αν πράγματι επιβεβαιωθούν οι εκδοχές, θα πρόκειται για κάτι θαυμάσιο (που το έχουμε τόσο μεγάλη ανάγκη σήμερα), αλλά ταυτοχρόνως πρέπει να αναθεωρήσουμε τις απόψεις μας για την εγκυρότητα των αρχαίων ιστορικών.

Το πιθανότερο, συμφώνως πάντα προς τους ιστορικούς, είναι να πρόκειται για τον τάφο του επιζήσαντα διαδόχου του Αλεξάνδρου, γιου της Ρωξάνης, Αλέξανδρου Δ΄ (ο Μέγας Αλέξανδρος είναι ο Γ΄), ή της μητέρας του, που τους είχε εξορίσει εκεί ο Κάσσανδρος.

Είναι προφανές, πως αν αυτό ισχύει, δεν χάνει καθόλου από τη λάμψη του το εύρημα. Αρκεί να σκεφθεί κανείς, πως «Μέγα» η παγκόσμια κοινότητα αποκαλεί μόνον τον Αλέξανδρο. Εμείς μόνον -περιέργως- αποκαλούμε τον Ναπολέοντα «Μέγα» και άλλους. Οι Γάλλοι και όλοι οι άλλοι αρκούνται στο «Ναπολέον

Βοναπάρτης».

Η ιστορία του με την Ρωξάνη, μπορεί να αποτελέσει θαυμάσια διήγηση. Μπορούσε να την πάρει σκλάβο, εφόσον νίκησε τον βασιλιά πατέρα της στη Σογδιανή, αλλά δεν το έπραξε και την ζήτησε σε γάμο προς μεγάλη κατάπληξη όλων (κατά την μακεδονική συνήθεια, έκοψε έναν άρτο και της έδωσε τον μισό, που υποδήλωνε την ισομερή κοινή πορεία τους στο μέλλον).

Σκεφθείτε λοιπόν τι θα συμβεί στην περιοχή, όταν επισκέπτονται πέντε (5) εκατομμύρια τουρίστες την Βερόνα, για να δουν τον υποτιθέμενο τάφο του Ρωμαίου και της Ιουλιέττας, γνωρίζοντας φυσικά πως αυτά τα πρόσωπα υπήρξαν μόνον στην φαντασία του Σαίξπηρ.

Ο Μακεδών

Πηγή: voria.gr